

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਐਮਆਰ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸਿੱਧੂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ. ਜੇ.

ਸਾਨੀ ਓਜ਼ ਮਨੁੱਖੀ ਚੰਦੋਲ ਸ਼ੇਖਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

.....—

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ *

ਦਸੰਬਰ 17, 1976

~

ਅੰਨਜਾਓ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੀਆ ਪਰੀਸ਼ਾਸ ਐਕਟ (Uj~oj 1961)— ਧਾਰਾ 00
— ਅਧਿਕ ਵਫਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਫਦ- ਬਸਤ ਪੰਜਾਓ ਜਨਰਲ ਸਟੇਸ ਲਾਕਸ ਐਕਟ
(ਅਨੁਜਾਓ ਓਜ਼ ਵਿਅਜ— ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਐਨ . ana ਕੀਮਤ 0) ooina liquor fixed
oy ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ — orate ਸਰਕਾਰ toe sate oj sucn likor 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ
ਰਹੀ — Pancryat Samiti — Wuetner sucn ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਨਿਆਸ ਅਤੇ ਜ਼ੂਆ ਪੈਨਾਨਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ
ਧਾਰਾ 66, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਪਾਅ ਲਈ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ
ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ 10)

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਜਾਂ
ਖਰੀਦ-ਟੈਕਸ, ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ
ਆਮ ਲਾਭ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ / ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਜੋ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਅਜਿਹੀ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਵਰਗ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ
ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਖਰੀਦ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਟੈਕਸ ਦੀ ਘਟਨਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ
ਜਦੋਂ ਇਹ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੁਕਵੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਕਮਾਨ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ
ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ
ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ
ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ
ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਣ
ਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ
ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ
ਇਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਥਹੀਣ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਜੋ ਇਸ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ

ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੂਰਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਇਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; 'ਤੇ ਐਸਟੋਪਲ ਦੀ ਪੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾਲ 11)

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਮਤੀ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ, ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 12)

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ: -

- (a) 18 ਮਾਰਚ, 1976, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਮਈ 3, 1976, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. 3 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. 4 , ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ. , ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੀਸ ਹੈ;
- (b) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ;
- (c)) ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 2 ਅਤੇ ਪੀ. 4 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ, ਅਸਲੀ/ਫੋਟੋਸਟੈਟ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ;
- (d) ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 4 ਸਟੇਅ ਐਡ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ
- (e) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। -

H. ਐਲ. ਸਿੱਬਲ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਜੀ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਅਰੁਣ ਜੈਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

I. ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ. (ਪੰਜਾਬ), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐੱਸ.ਕੇ.

B. ਐੱਸ. ਬਿੰਦਰਾ, ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਜ਼ ਵਿਚ ਐਡਵੋਕੇਟ। 76 ਵਿੱਚ 8215, 8216 ਰੈਜ ਪੌਡੈਟ

I.L.R. Punjab and Haryana

(1977)2

ਨੰਬਰ 2 ਲਈ

ਠ.

Santosh Kumar Chander Shekhar v. The State of Punjab and others
(Sharma, J.)

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੈਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਾਂਗਾ। Civil Writs 3 ਨੰਬਰ 8,3598, 4, 3697, 4168, 7278, 8290, 8252 ਤੋਂ 8262, 8283, 8245, 8247, 8215, ਅਤੇ 1976 ਦੇ 8216; ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(2) Forliffacility • eoffreference ਲਈ, 1976 ਦੇ 3598 ਦੇ ਸੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ, ਟਾਂਡਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਦਸੂਹਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਪਿੰਡ ਕੰਧਾਲਾ ਜੱਟਾਂ ਅਤੇ ਡੇਰੀਵਾਲਾ ਦੇ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 20 ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) 221/22, 1976 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਨੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ, ਟਾਂਡਾ, ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 3, ਨੇ 18 ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗੀ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਟਾਂਡਾ ਦੀ ਹਦੂਦ ਅੰਦਰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 (2) ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੰਮਤੀ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 2 ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸੀ-ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਬੋਤਲਬੰਦ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਫਿਰ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਤੀ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਠਾਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 3 ਜੂਨ, 1976 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਗਜ਼. (ਵਾਧੂ) 3 ਜੂਨ, 1976।

(JYST 13, 1898 ਸਕਾਈ)।

ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ।

ਸੂਚਨਾ-

3 ਜੂਨ, 1976 ਈ.

ਨੰਬਰ 1855-BA&C-V-75/8758 ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ, ਟਾਂਡਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੀਮੋ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਨੰਬਰ 1854-ਬੀ.ਏ.ਸੀ. 5-76/4334, ਮਿਤੀ 5 ਮਾਰਚ, 1976, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਟੈਕਸ 4 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ: -

ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ। ਪਿੰਟ ਪੰਜਾਹ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ। ਨਿੱਪ ਪੱਚੀ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ।”

(4) ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 20 ਮਾਰਚ 1976 ਨੂੰ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬੋਤਲਬੰਦ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਕੀਮਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਮਤੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਫੀਸ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਇਡ ਪ੍ਰੋ-ਕੋ ਦੇ ਤੌਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰੋਗਡ ਲੋਵੀ ਟੈਕਸ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਦੀ ਮਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67(2) ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਭਾਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(5) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਾਗ IV ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ

Santosh Kumar Chander Shekhar v. The State of Punjab and others
(Sharma, J.)

ਨੂੰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 5 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 246 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕੇ। . ਇਹ ਐਂਟਰੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਭਾਵ, ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ, ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟਾਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡਾਂ, ਮਾਈਨਿੰਗ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।"

(6) ਇਹ ਲਿਸਟੀ ਦਾ ਸਹੀ **thatf that** ਫੰਕਸ਼ਨ 1 ਹੈ] ਇਹ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਢੇ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਧਾਨਿਕ ਐਂਟਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਰਸ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ "ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ, ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਕਾਰਜ ਦੀ ਕਸਰਤ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਮੈਥਿਊਜ਼ ਬਨਾਮ ਚਿਕੋਰੀ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ (1)* ਵਿੱਚ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਬਮ, ਸੀਜੇ, ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ : -

"ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਸੂਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

(1) 60 CLR 263

ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਥਾਨਕ-ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਜਿਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਹ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 40 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 5 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਘੋਰਾ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਵੇ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। /

(7) ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੰਮਤੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਘੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਸਿੱਧੇ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਦੀ ਹਰੇਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਅਗਲੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਧੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਤਹਿਸੀਲ ਜਾਂ ਬਲਾਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਨੀਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਸੰਚਾਰ, ਸਮਾਜਿਕ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ

Santosh Kumar Chander Shekhar v. The State of Punjab and others
(Sharma, J.)

ਕਰਤਵਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 78 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫੰਡ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਸਮਤੀ ਫੰਡ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਸਰਕਾਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ, ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਅਤੇ ਸਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਸਮਿਤੀ ਫੰਡ ਦੇ ਨਿਵਾਸ, ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 80 ਉਹਨਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਫੰਡ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 82 ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਬਜਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 83 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਸਮਿਤੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਲੇਖੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 85 ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(8) ਸਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਹੁਮਤ ਵੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਫੰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65, 66 ਅਤੇ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

5. ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਮ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਦਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

66. ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਨੂੰ

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1977)2

4

ਅਜਿਹੀ ਅਨੁਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (1) ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 65 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- (2) ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੇਰਵਾ, ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ

ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਦਰ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

- (3) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਮਤੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਵੇਗੀ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ.
- (4) ਜੇਕਰ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ-
- (a) ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- (b) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ।
- (5) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ (ੳ) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਿਤੀ, ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।
- (6) ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (7) ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗੀ।
- (8) ਜੇਕਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇਗੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
- (9) ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ। 5),

Santosh Kumar Chander Shekhar v. The State of Punjab and others

(Sharma, J.)
(10) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਕੋਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੰਮਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਪਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 66 ਉਸ ਖੜੋਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਮੱਤਭੇਦ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸਰਕਾਰ, ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਉਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਅਪਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਮਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂਚ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਵਿੱਚ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਪਾਅ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਬੋਝ ਨਾ ਹੋਣ। ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੀ। *ਗੁਲਾਬਚੰਦ ਵਿਚ । ਬਾਪਾਲਾਲ ਮੋਦੀ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮੁਨਿਸਿਪੈਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (2)*, ਅਦਾਲਤ ਬੰਬੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸੀਅਲ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 127 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੇ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਰੇਟ ਯੋਗ ਮੁੱਲ ਦੇ 12 ਪ੍ਰਤੀ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ। *ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਬਿਰਲਾ ਮਿੱਲਜ਼ (3)* ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਂਚੇ, ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਫ਼ਦ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ-

- (1)) ਇਹ ਕਿ ਵਫ਼ਦ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਹਰ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕੌਂਸਲਰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।
- (2) ਕਿ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ .ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ

ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਟੈਕਸ ਹੀ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(3) ਕਿ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 150 ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਦਰ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(2) ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 2100

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1968 ਐਸਸੀ 1232.

(4) ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਸਨ ਜੋ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਾਨਾ ਬਜਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(5) ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਜਿੱਥੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: -

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ, ਜੋ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਅਧਿਕਤਮ ਦਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।"

(10) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬੌਧਿਕ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 37 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਕੋਈ ਸਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਾਲਮ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਐਂਟਰੀ ਨੰ: 37, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"37. ਭਾਰਤੀ ਨਿਰਮਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ

Santosh Kumar Chander Shekhar v. The State of Punjab and others
(Sharma, J.) ਐਕਟ, 1914, ਜਾਂ ਅਫੀਮ ਐਕਟ, 1878 ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ
ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸੀ-ਸ਼ਰਾਬ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਵਸਤੂ ਹੈ! ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸੀ-ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਇਹ ਰਾਜ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਜਿਹੜੇ ਟੈਕਸ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇਸੀ-ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਅਧੀਨ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇਗੀ। ਐਡਵਾਂਸਡ ਦਲੀਲ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਖੋਲ੍ਹੇਪਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਖਰੀਦ-ਟੈਕਸ, ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਮ ਲਾਭ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਵਰਗ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਖਰੀਦ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। . ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਇਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਕਮਾਨ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ * ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਫਰੇਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਟੋਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਇਹ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ* ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਥਹੀਣ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੂਰਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦੀ ਪੱਟੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(12) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਹੇਠ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸੀ-ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.)

ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਵਿਚ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਯੂ.ਪੀ., ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਆਦਿ, ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ, ਆਦਿ, ਆਦਿ; (4) ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਠੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿਰੁੱਧ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ST 1149/X-802(33)-51, ਮਿਤੀ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧਦੀਆਂ ਦਬਾਅ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਹੁਣ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਟੋਨਾ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(14) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਾਲੂ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਠੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਦੇ ਲਈ। ਇਕੁਇਟੀ ਸਾਨੂੰ impugned ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(15) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ।

(16) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਲਾਹ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 200. ਇਹ ਖਰਚਾ ਸਬੰਧਤ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੇ. ਟੀ. ਐਸ

(4)ਏਆਈਆਰ 1976 ਐਸਸੀ 2237.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ